

Tegyvvuoja Spalio 44 metinės!

Visų šalių proletarai, vienykitės!

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų

Kuplakis,

1961 m. lapkričio 7 d.

Antradienis

Nr. 88 (1571)

Kaina 2 kap.

**TEGYVUOJA KOMUNIZMAS, TVIRTINAS ŽEMĖJE TAIKĄ, DARBĄ, LAISVĘ,
VISŲ TAUTŲ LYGYBĘ, BROLYBĘ IR LAIMĘ!**

V. Bražo ir B. Bučelio (ELTOS) fotografuota

INFORMACINIS PRANEŠIMAS

apie Tarybų Sąjungos Komunistų
partijos Centro Komiteto Plenumą

1961 metų spalio 31 d. įvyko Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XXII suvažiavimo išrinkto TSKP Centro Komiteto Plenumas.

Plenumas išrinko šios sudėties TSKP CK PREZIDIUMĄ:

Prezidiumo nariai: draugai L. Brežnevai, N. Chruščiovas, A. Kosyginas, F. Kozlovai, O. Kuusinenai, A. Mikojanai, N. Podgornai, D. Polianskiai, M. Suslovai, N. Švernikai, G. Voronovai.

Kandidatai į Prezidiumo narius: draugai V. Grišinas, S. Rašidovas, K. Mazurovas, V. Mžavanadzė, V. Ščerbickis.

Plenumas išrinko šios sudėties TSKP CK SEKRETORIATĄ: draugas N. Chruščiovas — TSKP CK Pirmasis sekretorius, draugai F. Kozlovai, P. Demičevai, L. Iljičiovai, O. Kuusinenai, B. Ponomariovai, I. Spiridonovai, M. Suslovai, A. Selezpinai.

Plenumas išrinko PARTINĖS KONTROLĖS KOMITETO PRIE TSKP CK pirmininku draugą N. Švernį, Partinės kontrolės komiteto pirmininku pirmuoju pavaduotoju — draugą Z. Serdiuką.

**Tarybų Sąjungos Komunistų partijos
Centrinėje revizijos komisijoje**

1961 metų spalio 31 d. įvyko Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centrinės revizijos komisijos posėdis. Centrinė revizijos komisija išrinko komisijos pirmininku draugą N. Muravjovą.

TSKP XXII SUVAŽIAVIMO NUTARIMAS

dėl Vladimiro Lenino Mauzoliejaus

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XXII suvažiavimas nutaria:

1. Raudonojoje aikštėje esantį prie Kremliaus sienos Mauzoliejų, pastatytąjį Vladimiro Lenino — nemirtingojo Komunistų partijos ir Tarybų valstybės įkūrėjo, viso pasaulio darbo žmonių vado ir mokytojo — atminimui įamžinti, nuo šiol vadinti Vladimiro Lenino Mauzoliejum.

Pripažinti, kad netikslinga toliau laikyti Mauzoliejuje sarkofagą su J. Stalino karstu. Stalinas rimtai pažeidė Lenino priesakus, piktnaudžiavo valdžia, vykdė masines represijas prieš dorus tarybinius žmones ir atliko kitus veiksmus asmenybės kulto laikotarpiu, ir todėl negalima karsti su jo kūnu palikti V. Lenino Mauzoliejuje.

DIDŽIOJO SPALIO LAIMĖJIMŲ ŠVIESOJE

Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 44-ąsias metines sutinkame ypatingomis sąlygomis, kai visą pasaulį nusteina TSKP XXII suvažiavimas.

Šis suvažiavimas reikšmingas tuo, kad čia pirmą kartą žmonijos istorijoje priimta komunizmo pastatymo mūsų šalyje Programa ir nubrėžti konkretūs uždaviniai jai įgyvendinti.

Spalis. Revoliucija. Komunizmas. Šie žodžiai tvirtai suaugę tarpusavy, ir be jų mes negalime įsivaizduoti naujų laikų istorijos. Šios istorijos galinga srovė pasklido nuo Žiemos rūmų šturmo bangos, už jos idėjas savo gyvybę atidavė tūkstančiai revoliucionierių.

Buvo laikas, kada Spalis reikė atal-

J. KIRKILAS

LKP rajono komiteto sekretorius

sakymą nuo senojo pasaulio ir kaip tolimą laimės žiburį nešė rusenanti naujo, šviesaus gyveno tikrovę. Buvo ir tokių Spalio metinių, kai imperialistai jau neabejojo savo pergale. Tarybų šalies liaudis šventė ir tokias Spalio metines, kai raudonos vėliavos pergalingai žymėjo pirmuosius taiklos socialistinės statybos laimėjimus. Mes gerai atsimename ir tokias Spalio metines, kai tiesiai iš parado Raudonojoje aikštėje kariai ir tankai skubėjo į frontą atremti hitlerininkų ataką.

Keturiasdešimt ketvirtąjį Spalį tarybinė liaudis sutinka su nepaprastu džiaugsmu ir pakilimu. Ji jau įgyvendina nuostabią, gražią, kilnią pažangiųjų viso pasaulio žmonių sąjungą — Komu-

nizmo pastatymą mūsų šalyje.

Ko galėjo tikėtis darbininkas ar valstietis netolimoje praeityje, esant buržuazinei santvarkai Lietuvoje? Nedarbas, suluošinta senatvė, neprieinamas gydymas, skolos, anstolai buvo nuolatiniai darbo žmogaus palydovai. Tik Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos dėka visai lietuvių tautai atsivėrė nerętos perspektyvos — per artimiausius dvidešimt metų sukurti pačią taisykliausią ir gražiausią visuomenę — komunistinę visuomenę.

Mūsų rajono darbo žmonės Didįjį Spalį sutiko su naujais laimėjimais visose ūkinės ir kultūrinės statybos srityse. Išaugo visa eilė gamybos pirminių — gyvulininkystės darbuotojų, kurie savo atsidavimu ir nuodirėdžiu darbu tapo pa-

vyzdžiu visiems. Štai «Salamiesčio» kolūkio karvių melžėja Julė Agejeva, «Nemuno» — Ona Purkėnienė, kurios iš kiekvienos prižiūrimos karvės iki lapkričio 1 dienos vidutiniškai primelžė po 2900 — 3000 kg pieno.

Gražių gamybinių rodiklių pasiekė «Uoginų» kolūkio bekonų augintoja Viktorija Tušlaitė, per 10 šių metų mėnesių nupenėjusi 300 bekonų. Gerais darbo rezultatais džiugina mus «Salamiesčio» kolūkio paršelių augintojos Vanda Stumienė, Julė Banionienė, «Pirmūno» — veršininė Katerina Petrova, «Vienybė» — traktorininkas Liudas Šeštokas ir daugelis kitų.

Su naujais pasiekimais, užmojais garingas Spalis sutinka gausi rajono pedagogų, gydytojų armija.

Šviesi komunistinė atelitis prasideda jau šiandien. Jos didingos perspektyvos įkvėpia mus visus naujoms lygyboms!

Mes žengiam pirmyn į didingą rytojų

KĄ ŠIANDIENĄ PASIEKĖ PIRMŪNAI, RYTOJ TURI PASIEKTI VISI!

Š. m. spalio 29 dieną rajoniniuose kultūros namuose vyko jaunųjų žemės ūkio pirmūnų saskrydis. Geriausi rajono kolūkių jaunieji gyvulių augintojai, žemdirbiai, mechanizatoriai, žemės ūkio specialistai, pirmųjų komjaunimo organizacijų sekretoriai papasakojo apie savo pasiekimus, pasidalino darbo patirtimi, iškeitė trūkumus, klaidas, kurios dar kartais pasitaiko, trukdo sparčiau didinti žemės ūkio produktų gamybą. Pagrindini pranešimą rajono jaunųjų žemės ūkio pirmūnų saskrydžio dalyviams padarė LLKSJS rajono komiteto sekretorius drg. A. Bočiulis. Žemiau spausdiname sutrumpintą pranešimo tekstą.

Jaunųjų rajono gamybininkų pasiekimai ir užmojai

Pagrindinis dėmesys mūsų rajone skiriamas žemdirbystės kultūros, augalininkystės produktų gamybos didinimui. Pirmoji jaunųjų žemės ūkio specialistų pareiga — mažinti menkai derlingų kultūrų pasėlių plotus, padidinti derlingesnių — miežių, ankštinių, kukurūzų ir cukrinių runkelių pašarui — kultūrų plotus. Kukurūzai mūsų rajone tapo viena iš svarbiausių pašarinių kultūrų. Šiais metais rajono komjaunuoliai ir jaunimas kukurūzus augino 1543 ha plote, t. y. beveik 400 ha daugiau negu buvo išpareigota. 60—70 ha plote kukurūzus augino „Salamiesčio“, „Neries“, „Aukštaičių“, „Adomynės“, „Sakalo“ kolūkių jaunimas. „Nemuno“, „Alizavos“, „Laukminiškių“ ir kai kurių kitų rajono kolūkių jaunieji kukurūzų augintojai gavo po 500 ir daugiau centnerių žaliosios masės iš ha. „Neries“ kolūkio traktorinės brigados nariai, kovojantieji už komunistinio darbo brigados vardą, — komjaunuolis Algis Alekna, Antanas Valma ir kt. — augino kukurūzus 60 ha plote ir iš ha gavo po 550—600 cnt žaliosios masės. II brigadoje, kur brigadininku dirba Antanas Kalamažnikas, 15 ha plote gauta po 625 cnt žaliosios kukurūzų masės iš ha.

„Švyturio“, „Pakupio“, „Žadeikių“ kolūkių jaunimo augintų kukurūzų derlius siekia vos po 120—200 cnt iš ha. Peršasi išvada, kad šių kolūkių jaunieji kukurūzų augintojai dar neturi patyrimo darbe, mažai domisi pirmūnų pasiekimais.

Stekiant daugiau pagaminti mėsos ir pieno produktų, pagrindinį dėmesį reikia skirti grūdinėms kultūroms. Butina ryžtingiau panaudoti visus rezervus pasėlių plotams didinti, racionaliau panaudojant nusaustas žemes, suarant 3—4 metų naudojimo daugiamečių žolių plotus, toliau mažinant grynųjų pūdymų plotus. Čia pagrindinis valdymo technika mechanizatoriai. „Bugailiškių“, M. Melnikaitės v., „Gegužės Pirmosios“, „Šviesos“, „Vienybės“ kolūkiuose sėkmingai užbaigtas rudėninių dirvų arimas. Šlame darbe kruopščiai padirbėjo jaunieji mechanizatoriai Vladas Mėlynis (M. Melnikaitės v. kolūkis), Antanas Murolius („Neries“ kolūkis), Petras Ribokas („Laisvės“

kolūkis), Jonas Giedrys („Bugailiškių“ kolūkis) ir kt. Blogai rudėninių arimas vykdomas „Skodinio“, „Antašavos“, „Aušros“ kolūkiuose. Dirvų derlingumui padidinti didelę reikšmę turi organinės trąšos. Butina daugiau kaupti mėšlo, geriau jį laikyti, daugiau naudoti durpių kraiką.

Plėsdami grūdų ūkį, stiprindami pašarų bazę, mes galėsime toliau sėkmingai didinti visuomeninių gyvulių skaičių, kelti jų produktyvumą, daugiau gaminti mėsos, pieno produktų. Gyvulininkystės pirmūnų darbo patyrimas turi būti įdiegtas kiekviename kolūkyje, jį turi įsisavinti kiekvienas gyvulių augintojas. Štai jos, geriausios rajono kolūkių bekonų augintojos: „Uoginų“ kolūkio jaunoji bekonų augintoja Viktorija Tušlaitė, nuo metų pradžios nupenėjusi 287 bekonus, „Vedrupio“ — Stasė Gudaitė, nupenėjusi 195 bekonus. Jų auginamų bekonų vidutinis paros prieštovis — 420—450 g. Daug galima pasimokyti iš „Salamiesčio“ kolūkio bekonų au-

gintojos Bronės Varanauskienės, kuri nuo metų pradžios jau nupenėjo 216 bekonų. Jos prižiūrimi bekonai per parą priauga po 875 gramus. Tai — tikrai puikus rezultatas!

Puikiais gamybiniais rodikliais Didžiojo Spalio 44-ąsias metines sutinka rajono jaunosios karvių melžėjos. „Salamiesčio“ kolūkio karvių melžėja A. Janušauskaitė iki spalio 1 d. vidutiniškai iš kiekvienos karvės primelžė po 2625 kg pieno, „Tarybinio pirmūno“ kolūkio karvių melžėja G. Devalnytė — po 2602 kg. Neblogų rezultatų pieno gamyboje pasiekė ir Palma Spiridonovaitė, Aldona Zakarauskaitė („Pirmūno“ kolūkis), „Salamiesčio“ — Regina Laučiūtė, „Šviesos“ — Albina Čerlaukaitė, „Uoginų“ — Janina Pažemėkaitė ir kt. Tačiau nereikia pamiršti, kad šiandieną pirmūnų laikomas tik tas, kuris savo patyrimą perduoda kitiems, padeda draugui pasiekti panašius rezultatus.

Auginant veršellius, gerų rezultatų pasiekė jaunoji „Tarybinio pirmūno“ kolūkio veršelių augintoja Regina Žalinkevičiūtė. Jos prižiūrimi veršeliai paros priaugimas — 780 g. Štai iš ko reikėtų mokytis kitiems veršelių augintojams.

Kaip džiugu, draugai, kad mes šiandieną galime tvirtai pareikšti: „Vieningu frontu pereiname į išplėstinę komunistinio statybą! Tad uždeklime komunistinio statybos Programos ugnį kiekvieno jaunuolio širdyje ir stenkimės, kad ši ugnis ne rusentų, bet lėpsnotų skaisčia lėpsna!

IR JAUNIAUSIA, IR DARBŠČIAUSIA

Prie pat kello ganosi didžiulė galvijų banda, Vidurdienis. Iš visų pusių renkasi melžėjos. Skamba milžinuvės, dunda bėdonai. Pasigirsta žvalus juokas, šūksniai.

Tarp vyresnio amžiaus moterų matyti nedidelę, jauna mergina. Norom nenorom kyla klausimas, kuri iš jų Genė Devainytė — geriausia kolūkio karvių melžėja? Pagaliau susipažįstame. Genė Devainytė — tai pati nedidelė, mėlynakė mergaitė.

— Bet aš tik pusę metų dirbu melžėja, — kukliai sako mergina.

— Tai kas, kad neseniai, bet geriausiai dirbi, — pastebi kitos melžėjos.

Iskalbame. Mergina patenkinta savo darbu.

— Iki švenčių po 3000 kg iš kiekvienos karvės primelžiu, — ryžtingai sako Genė.

Ir štai mes šiandieną švenčiame Didžiojo Spalio 44-ąsias metines. Genė Devainytė ištesėjo savo žodį. Savo darbo laimėjimais jaunoji melžėja garai ne tik gimtajame „Tarybinio pirmūno“ kolūkyje, bet ir visame rajone.

VI. Jasinskis nuotr.

MANO DARBAS — ŠVIESIAJAI RYTDIENAI

kaupiti nemaža praktinių žinių, patyrimo. Šiandieną darbas nebloggeriai. Prižiūriu 60 veršelių. Jie per parą vidutiniškai priauga po 780 gramų. Šis mano pasiekimas — nėra riba. Juk geriausia rajono veršelių augintoja „Ateities“ kolūkio narė Julė Žiuravskienė pasiekia už mane geresnių rezultatų. Jos prižiūrimi 49

Jau ilę metų „Tarybinio pirmūno“ žemės ūkio artelėje prižiūriu visuomeninius veršelius. Per tą laiką daug teko pamatyti, pergyventi. Pirmomis dienomis, kol dar neturėjau patyrimo, dirbti tikrai buvo nelengva. Kartais net pagalvodavau, kad neišversiu. Tačiau pasiryžimas ir meilė pasirinktam darbu padėjo nugalėti visus sunkumus, su-

veršeliai per parą vidutiniškai priauga po 801 gramų. Aš ateityje stengsiuos dirbti dar geriau, kovosiu už tai, kad ir mano prižiūrimi veršeliai per parą priaugtų ne mažiau už rajono pirmūnės Julės Žiuravskienės prižiūrimus veršelius.

REGINA ŽALINKEVIČIŪTĖ
„Tarybinio pirmūno“ kolūkio veršelių augintoja

MINTYS IŠ JAUNŲJŲ RAJONO ŽEMĖS ŪKIO PIRMŪNŲ PASISAKYMŲ

„ALIZAVOS“ kolūkio pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius A. Špirka plačiai kalbėjo apie tai, kaip artelės jaunimas vykdo priimtus socialistinius įsipareigojimus. Jis pabrėžė, kad kolūkyje yra tikrai nemažas būrys jaunimo — 135 žmonės. Jie stengiasi patiesinti kolūkiečių viltis, aktyviai dalyvauja gamyboje, o taip pat kolūkio kultūriname gyvenime. Pvz., karvių melžėja B. Jokubkaitė įsipareigojo iš kiekvienos prižiūrimos karvės primelžti po 3100 kg pieno; spalio mėnesio 1 dienai ji jau primelžė po 2500 kg pieno.

Agronomas A. Pilka kalbėjo apie „BUGAILIŠKIŲ“ kolūkio narių pasiektus laimėjimus bei pasitaikančius trūkumus. TSKP XXII suvažiavimo išvakarėse artelės mechanizatoriai baigė rudėninių dirvų arimą. Ypač gerai dirbo traktorininkai J. Giedrys ir A. Skemundris. Nebloga paršelių ir veršelių priežiūra. O. Baraškevičiūtės prižiūrimi paršeliai per parą priauga po 450—500 g. Gerai dirba ir S. Janulis. Jis prižiūri 40 veršelių.

„TARYBINIO PIRMŪNO“ žemės ūkio artelėje dirbančios abiturientų brigados narių vardu kalbėjo E. Stančikaitė. Ji apgailestavo, kad brigada negausi — vos keturios merginos. Visiškai peintos kritikos iš E. Stančikaitės susilaukė abiturientai berniukai, kurie, išsigandę pirmų sunkumų, pabėgo. Toliau ji kalbėjo apie abiturientų brigados darbą ir kvietė visus moksleivius, užbaigus vidurines mokyklas, vykti dirbti kolūkius.

„VĖŽIONIŲ“ kolūkio agronomas B. Lupelkis saskrydžio dalyviams papasakojo, kaip artelės jaunimas vykdo priimtus socialistinius įsipareigojimus. Jie džiaugėsi karvių mel-

žėjos N. Antipovaitės, laukininkystės darbininkės D. Petulytės, traktorininko G. Koslino darbu. Iš kiauulių augintojų tarpo jis paminėjo B. Šabulytę, kuri šiais metais jau išaugino 147 bekonus.

Baigiamąjį žodį saskrydžio dalyviams pasakė LKP rajono komiteto antrasis sekretorius A. SAGULINAS.

— Aš norėčiau, kad susirinkusieji papasakotų ne vien tik apie laimėjimus, — pasakė A. Sagulinas. — Reikia drąsiai kelti visus trūkumus, sunkumus, bendromis jėgomis ieškoti kelių jiems pašalinti.

Toliau A. Sagulinas kalbėjo apie linų auginimą. Jis pažymėjo, kad kol kas mūsų rajono kolūkiuose neįvertinama ši pajaminga kultūra. Jeigu dabar žemės ūkio artelės iš hektaro linų gauna tiek pat pajamų, kaip ir iš ha bulvių, tai jau visiškai nenormali padėtis.

Pieno gamyboje irgi labai kokia padėtis. Tiesa, yra rajone karvių melžėjų, kurios primelžia po tris tūkstančius ir daugiau kg pieno iš kiekvienos karvės. Butina artimiausiu laiku pasiekti, kad visos kolūkių karvių melžėjos primelžtų per metus iš kiekvienos karvės po 2000—3000 kg pieno. Norint išspręsti šį opų klausimą, pirmiausia reikia turėti pakankamai pašarų. Dabar pieno gamyba daugiausia mažėja dėl to, kad dienos metu lauke karvės pakankamai nepriėda, o nakties metu tvartuose papildomai nešeriamos.

Toliau savo kalboje A. Sagulinas pažymėjo, kad reikia plačiau paskleisti geriausių karvių melžėjų darbo patyrimą. Tai irgi padės likviduoti atsilikimą pieno gamyboje.

Saskrydžio dalyviai vienligai priėmė kreipimąsi į visus rajono jaunuolius, jaunuoles.

skaidriuos spinduliuos komunizmo šviesu

RAJONO JAUNŲJŲ ŽEMĖS ŪKIO PIRMŲŲ
SĄSKRYDŽIO DALYVIŲ

KREIPIMASIS

Į visus rajono jaunuolius bei jaunuoles

Mes didžiuojamės išmintingąja Komunistų partija, jos lenininio Centro Komitetu, paruošusiu grandiozinį komunizmo pastatymo mūsų šalyje planą. Kartu džiaugiamės ir tuo, kad mums tenka garbė būti šių didingų planų vykdytojais.

Skaitlingas mūsų būrys, susirinkęs į rajono jaunųjų žemės ūkio pirmųjų sąskrydį, užtikrina partijos rajono komitetą ir rajono vykdomąjį komitetą, kad mes nenuilstamai žengsime partijos nubrėžtu keliu, negailėsime jėgų ir jaunatviško ryžto keliamei uždavinių sėkmingam įvykdymui.

Pirmųjų tarpe jau skleidžiasi pirmieji komunizmo daigai. Tai — pirmosios rajone komunistinio darbo brigados. Mes sleksime, kad šie daigai vešliai sužaliuotų visuose rajono kolūkiuose. Mūsų šūkis: „Kur dirba pirmūnas — neturi būti atsiliekančių!“

Mes — komunizmo statytojai. Mums svetimas apalaidumas. Todėl kviečiame visą jaunimą energingai įsijungti į mūsų gretas, vieningu frontu prisidėti prie komunizmo statybos mūsų šalyje.

Mes, jaunieji žemės ūkio pirmūnai, karštai raginame visus rajono jaunuolius vis labiau plėsti socialistinį lenktynavimą melžėjų, bekonų augintojų, mechanizatorių, lauko darbininkų tarpe, o taip pat tarp atskirų fermų, brigadų, kolūkių.

Šiandieną, kaip niekada anksčiau, mūsų kolūkiuose dirba gausus inteligentijos būrys. Draugai mokytojai, gydytojai, žemės ūkio specialistai, kultūriniai įstaigų darbuotojai! Palaikykite kuo glaudesnius ryšius su kolūkinio jaunimo, padėkite gamyboje dirbantiems jaunuoliams bei merginoms suprasti kiekvieną didingosios Komunistų partijos Programos žodį, bendromis jėgomis organizuokite sėkmingą prisilmtųjų išpareigojimų įvykdymą!

Kreipimasis vienbalsiai priimtas rajono jaunųjų žemės ūkio pirmųjų sąskrydyje

pareigingi? Atsakymo toli nereikia ieškoti. Iškalbame su komjaunuole Elvyra Stankūnaitė ir vairuotoju Jonu Černiumi.

Štai ką jie papasakojo.

Daugiau kaip prieš mėnesį Kupiškio kelių eksploatacijos ruožo profsąjungos susirinkime komjaunuolai iškelė puikų mūsų dienų siekį — dirbti ir gyventi komunistiškai. Taip gimė kelių eksploatacijos ruožo keturi kolektyvai, kurie nutarė kovoti už komunistinio darbo brigados vardą. Jų šūkis: „Kovoti, degti, nenurimti!“

Į konduktorių brigadą, kovojančią už šį garbingą vardą, įsijungė Alfonsa Meškauskaitė, Danutė Baranaitė ir Danutė Urbonavičienė. Autobusų vairuotojų brigadą sudarė Jonas Černius, Bronius Pastarnokas, Petras Jankauskas ir Aloyzas Kulpačiūnas. Brigadininku išrinktas Bronius Pastarnokas.

Be to, dar buvo sudarytos savivarčių mašinų vairuotojų ir kelių statybos mechanizatorių brigados.

Autobusų konduktorių ir vairuotojų brigados nutarė kovoti už kulturingą ir mandagų keleivių aptarnavimą, prieš grafiko pažeidinėjimus, bereikalingus prastoveėjimus, už autobusų švarą, tvarką ir kt. O į mano klausimą, kaip sekasi vykdyti šiuos prisiimtus išpareigojimus, Elvyra Stankūnaitė šyptelėjo:

— Darbas pats turi už mus kalbėti...

Tikra tiesa. Ir kad šios brigados žmonės stengiasi, gerai dirba, tenka jau ne iš vieno keleivio lūpų nugirsti padėkos žodžius. Ne vien darbe šių brigadų žmonės kovoja už garbingą vardą. Savo laiku jie tai puikiai įrodė kaimo talkose „Alizavos“ kolūkyje. Ir visur, kur tik reikia tvirtos draugo rankos, pagalbos, visada šios brigados žmonės pasirodę nuoširdžiai padėti.

Tačiau visai pagrįstai šie žmonės turi kai kurių prieštų Kupiškio rajono kelių eksploatacijos ruožo vadovams. Juk norint dirbti ir gyventi komunistiškai, dar reikia ir mokytis, semtis tiek mokslo, tiek ir politinių žinių. O tam kol kas konduktorės bei autobusų vairuotojai neturi tinkamų sąlygų. Taip pat labai būtų gražu, jei autobusai, kuriuos aptarnaujantis personalas kovoja už komunistinio darbo brigados vardą, pasipuoštų kiekvienas komjaunimo ženkleliu.

... Šventiškai pasipuošę autobusai rieda keliais. Juos aptarnauja puikūs žmonės.
B. JONUŠKA
(„Stalino keliu“ koresp.).

KUPIŠKĖNAI KOVOJE UŽ TARYBŲ VALDŽIA

Nuo šio numerio redakcija nančius revoliucionierius ar pradeda spausdinti LKP rajono turinčius kitą kokią įdomią komiteto politinio švietimo kampaniją iš praeities kovų, bineto vedėjo drg. Jono Giedraičio dokumentinę medžiagą toriui, kad jis galėtų dar plačiau revoliucinę kupiškėnų čiau nušviesti mūsų rajono praeitį. Autorius prašo visus revoliucinę praeitį, papasakoti laikraščio skaitytojus, visus ti apie žmones, kurie, negailėdaro darbo žmones, dalyvavusius dami nieko, net gyvybių, kovorevoliucinėje kovoje, prisimejo už laimingą ir šviesią ateitį.

J. GIEDRAITIS

**RAUDONAJA
UELIAVA**

MES JŲ NEPAMIRŠIME

Mūsų šalis gyvena nepaprastos reikšmės dienas. Įvykęs Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XXII suvažiavimas patvirtino TSKP Programą, nužymėjo gaires į šviesiąją komunizmo rytą. Sutikdami 44 asias Didžiojo Spalio metines, kaip niekad esame tvirti, kaip niekad mūsų širdys pilnos saulės ir džiaugsmo. Aplinkui verda pilnakraujis tarybinis gyvenimas, kupinas nepaprastos reikšmės įvykių ir žygių. Bet mes tiek šiandieną, tiek ir ateityje niekada neturime teisės pamiršti tų žmonių, kurie kovėsi iki paskutinio kraujo lašo, kad būtų laisvas darbo žmogus, kad visiems laikams įsigalėtų Tarybų valdžia.

Kupiškėnai teisėtai gali didžiuotis savo tėvų ir vyresniųjų brolių revoliucinėmis tradicijomis. Iš kupiškėnų tarpo iškilo nemažas būrys beabėmių kovotojų-revoliucionierių, kurie rodė stebinančią dvasios tvirtumą. Jie nesvyruodavo net tada, kada kovoje už darbo žmonių interesus reikėdavo paaukoti brangiausią, ką turi žmogus — gyvybę. Kupiškėnai niekada nepamirš tokių beabėmių kovotojų, kokių buvo P. Šaltis, K. Čėčinas, P. Mikalauskas, P. Moskevičius, B. Jonuška, S. Beresnevičius, Antanas Varnauskas ir kt. Jų pavyzdžiu sekė dešimtys ir šimtai kitų kupiškėnų-revoliucionierių, kovų prieš fašizmą dalyvių — P. Varkalys, U. Lisienė ir kt. Jie krito kovose už laimingą darbo žmonių ateitį. Šių Komunistų partijos sūnų ir dukrų šlovė niekuomet neišblės Kupiškio darbo žmonių širdyse.

(Nukelta į 4 psl.).

DIDŽIOJO SPALIO GARBEI

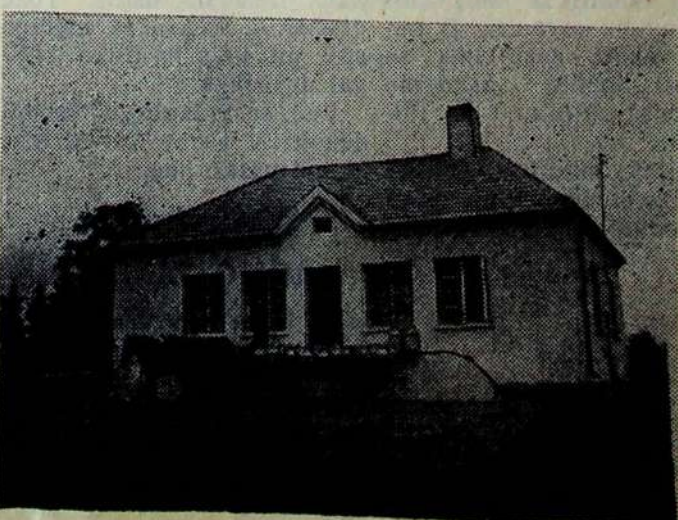
Ani gražaus kaimelio, prie Subačiaus darbininkų gyvenvietės, išaugo gražus, moderniškas įrengtas pieno separavimo punkto pastatas. Jame sumontuoti įvairiausi įrengimai, mašinos.

Ateinančiais metais šis punktas Subačiaus darbininkų gyvenvietę aprūpins grietine, varške, kefyru ir kitais pieno produktais. Visi mechanizmai čia pilnai elektrifikuoti. Vos paspaudi mygtuką, ir jau veikia atitinkamas agregatas.

Šis pirmasis rajone taip įrengtas punktas jau kuris laikas veikia. Jo vedėjas J. Dilya ir mašinistas P. Die-menis 10 mėnesių pleno supirkimo paruošų planą įvykdė 130 procentais.

Tai ir yra mūsų dovana Didžiajam Spaliui, — sako pieno separavimo punkto darbuotojai.

J. Petronio tekstas ir nuotr.

**Kovoti,
DEGTI, NENURIMTI!**

Keliu iš Kupiškio į Anykščius rieda autobusas... O kiek tokių autobusų šiandieną skuba visais rajono keliais! Bet vis dėlto mane sudomino kaip tik šis autobusas. Kodėl?

Sustojimas. Už autobuso langų, kello pakraštyje, krykštauja keletas šienkalybių. Raudoni klevų lapai ryškiu kilmu apdengė miestelio šaligatvius, grindinį.

— Viešintosi! — garšiai pasako autobuso konduktorė Elvyra Stankūnaitė. — Jums, senute, čia reikia išlpti.

Užkalbinta moterėlė sujudą, skuba prie išėjimo.

— Ačiū, dukryt, — šiltai žvilgtelėjęs senutės akys į konduktorę.

— O jās, pilieti, kur autobuso vairuotojas Jonas spraudžiatės pirmutinis? — vel suskamba ryžtingas, jaunatviškas konduktorės keliu į priekį — į Anykščius.

Kas gi vis dėlto šie žmogai atstūmęs nuo durų moterį, nės — mandagas, reiklas,

išokti į vidų. — Pirmiausia moteriškę praleiskite. — Bet aš skubu... — bandą do šis teisintis.

— Mes visi skubame, o tvarka turi būti, — sako komjaunuolė Elvyra Stankūnaitė.

Pagaliau visi susėda, įsigeria bilietus. Viena mergaitė nedrąsliai kreipiasi į Elvyrą Stankūnaitę:

— Aš, matote, pirmą kartą į Anykščius... Vaistų mamai važiuoju. Daugiau nebuvo kam...

— Gerai. Anykščiuose aš turėsiu pusantros valandos laiko. Galėsime kartu nueiti, padėsiu, — nuramina mergaitę konduktorė.

— Jau laikas, — žvilgtelėjęs į grafiko lentelę, o po to į laikrodį, pastebi Elvyra Stankūnaitė.

— Vykstam! Ir vel autobusas pajuda.

Kas gi vis dėlto šie žmogai atstūmęs nuo durų moterį, nės — mandagas, reiklas,

RAJONO KOLŪKIŲ SOCIALISTINIO LENKTYNIAVIMO REZULTATAI GYVULININKYSTĖS PRODUKTŲ GAMYBOJE 1961 m. lapkričio mėn. 1 d.

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Realizuota		Vidutinis primelžimas iš 1 karvės kg.				
		Mėsos 100 ha naudmenų (cent)	Kiaulienos 100 ha ariamos (cent)	Primelžta pieno 100 ha naudmenų (cent)	Primelžta nuo metų pradžios	Per atitinkamą 1960 m. laikotarpį	Už ataskaitinį mėnesį	Padidėjo * sumažėjo - už mėnesį
Kupiškio raj. I grupės kolūkių socialistinių įsipareigojimų vykdymo žinios								
1	"Tarybinis pirmūnas"	49,1	41,8	338,8	2391	3014	206	- 174
2	"Salamiestis"	38,8	33,5	334,7	2702	2705	260	* 1
3	"Nemunas"	47,9	50,6	316,5	2558	2471	247	* 52
4	"Byčių parod. b. a."	45,6	31,3	287,3	2396	2359	227	- 17
5	"Noriūnai"	38,7	28,2	239,0	1933	1975	192	- 44
6	"Alizava"	37,5	34,9	237,5	2222	2632	188	- 49
7	"Aušra"	32,3	26,1	215,8	1990	2234	184	- 68
8	"Neris"	34,6	31,2	202,1	1921	1950	177	- 34
9	"Antašava"	36,3	49,2	198,0	1666	1935	158	- 37
10	"Pergalė"	36,1	30,0	196,9	2023	2186	189	- 15
11	"Naujas gyvenimas"	30,0	29,4	195,1	1849	2219	209	- 37
12	"Gegužės Pirmoji"	38,9	33,1	184,8	1642	2369	154	- 22

Kupiškio raj. II grupės kolūkių socialistinių įsipareigojimų vykdymo žinios							
1	"Aukštupėnai"	25,3	25,9	209,5	1712	1620	150 - 39
2	"Sviesa"	19,1	22,6	188,9	1733	1892	154 - 43
3	"Vėžionys"	26,6	16,9	185,5	1571	1774	150 - 15
4	"Pirmūnas"	36,4	39,0	182,4	1753	1723	138 - 41
5	"Vienybė"	22,4	12,4	177,5	1770	1726	165 - 14
6	"Pirmoji vaga"	37,2	35,5	175,2	1724	1920	119 - 86
7	"Lėvu"	20,8	12,2	170,6	1422	1568	105 - 19
8	"Laisvė"	23,4	13,5	167,8	1694	1741	148 - 44
9	"Setekšna"	10,1	5,4	165,7	1682	1915	143 * 2
10	"Atėitis"	30,1	22,1	164,4	1473	1782	129 - 42
11	"Vedrupys"	19,7	17,0	157,0	1509	1556	152 - 28
12	"Juodpėnai"	26,4	15,8	153,9	1229	1623	120 - 18
13	"Tiesa"	35,3	37,1	146,8	1298	1593	171 - 27
14	"Žadeikiai"	25,8	15,6	132,9	1462	1773	177 - 38
15	"Pakupys"	27,3	18,6	126,1	1484	1759	134 - 15
16	"Atžalynas"	15,5	19,2	117,9	1060	1743	93 - 67
Viso II grupėje:		25,3	20,2	164,0	1552	—	142

Kupiškio raj. III grupės kolūkių socialistinių įsipareigojimų vykdymo žinios							
1	"Laukminiškiai"	18,7	10,2	163,8	1621	1711	154 - 13
2	"Mituva"	22,1	16,5	152,6	1483	1532	152 * 5
3	"M. Melnikaitės v."	30,8	25,1	151,5	1964	1876	186 - 16
4	"Lukonys"	27,3	21,7	147,0	1428	1524	159 - 17
5	"Aukštaičiai"	22,1	19,4	144,2	1541	1619	129 - 6
6	"Pyvesa"	29,6	24,3	142,6	1252	1461	158 - 13
7	"Adomynė"	13,0	8,3	137,9	1585	1256	146 - 14
8	"Sakalas"	19,4	11,4	122,0	1383	1586	179 - 4
9	"Masų rytojus"	11,2	6,5	119,2	1435	1370	145 - 2
10	"Uoginiai"	27,1	33,8	114,2	1137	1666	120 - 53
11	"Palanga"	21,7	15,4	113,1	1389	1646	158 - 19
12	"Mičiurino v."	14,7	16,2	110,2	1302	1507	140 - 19
13	"Skodėnys"	17,6	13,4	103,5	1209	1534	134 - 87
14	"Svyturys"	30,2	26,9	101,6	1265	1765	153 - 58
15	"Žalgiris"	17,0	12,6	98,1	1035	1473	121 * 30
16	"Bugailiškiai"	17,9	12,7	79,1	895	1486	85 - 92
Viso III grupėje:		20,6	16,2	126,4	1392	—	147

Viso kolūkiuose: 26,5 22,1 168,6 1655 1830 161 - 27

* — daugiau, — — mažiau

Valstybinės statistikos rajono inspektorius

VI. REKAŠIAUS VARDŲ VIDURINĖJE MOKYKLOJE

Moksleiviai susitiko su žurnalistu A. Remelkiu

Kupiškio VI. Rekašiaus vardu vidurinės mokyklos komjaunimo organizacija suvokė vakarą - susitikimą su knygos "Sunkių išbandymų dienomis" autoriumi A. Remelkiu.

Knygos autorius, gausiai susirinkusiems mokyklos komjaunuoliams ir mokslei-

viams, papasakojo apie savo, kaip žurnalisto, darbą. Ypač plačiai A. Remelkis kalbėjo apie tai, kaip jis rinko knygas medžiagai.

Visi susirinkusieji karštai dėkojo A. Remelkiui už tokį įdomų pasakojimą.

Moksleivių radijo mazgas

VI. Rekašiaus vardu vidurinės mokyklos fizikų būrelis, mokytojo S. Vaitiekos vadovaujamas, savo mokykloje įkūrė radijo mazgą.

Buvo sudaryta redkolegija, į kurios sudėtį įėjo dik-

toriai Rytis Petronis, Gražina Deksnytė, Algis Kriūka ir laidų organizavimo vadovas Edmundas Vaitiekas. Dabar kiekvieną dieną ilguju pertraukų metu moksleiviai išgirsta svarbesnius mokyklos gyvenimo įvykius.

V. JAUNIŠKIS

Sekantis "Stalino kelio" numeris išleistas lapkričio mėn. 11 d.

KRONIKA

Vykdamas TSKP XXII suvažiavimo nutarimą, kars tas su J. Stalino kūnu perkeltas iš Vladimiro Lenino Mauzolio prie Kremiaus sienos.

Kupiškėnai pagerbė

žuvusiuosius

— Štai ten, pakraštyje šių ma VI. Jasinsko knygoje "Šūkinių, 1941 metų vasarą žiojėjo duobės, paruoštos mums, pasmerktiesiems, mir ti. Čia man ir pasisekė pa bėgti iš fašistinių budelių rankų, — neseniai lankėsis Ku piškyje, pasakojo kupiškėnas Aleksas Petrauskas, dabar dirbantis Naujosios Akmenės cemento gamykloje mūrinin ku.

Aple A. Petrauską, beveik neįtikėtinai pabėgusį iš mir ties masių, plačiai pasakoj a-

— Štai ten, pakraštyje šių ma VI. Jasinsko knygoje "Šūkinių, 1941 metų vasarą žiojėjo duobės, paruoštos mums, pasmerktiesiems, mir ti. Čia man ir pasisekė pa bėgti iš fašistinių budelių rankų, — neseniai lankėsis Ku piškyje, pasakojo kupiškėnas Aleksas Petrauskas, dabar dirbantis Naujosios Akmenės cemento gamykloje mūrinin ku.

Aple A. Petrauską, beveik neįtikėtinai pabėgusį iš mir ties masių, plačiai pasakoj a-

Kupiškėnai valstiečių sukilimo metu (1863 m.)

(Atkelta iš 3 psl.)

Žymus valstiečių masių ekonominės padėties pablogėjimas po reformos, didžiulės lažinio ūkio liekanos, įvairios baudžiavos liekanos, nepaprastas valstiečių nusig yvenimas ir nuskurdimas vertė valstiečių mases kilti į atvi rą revoliucinę kovą ne tik prieš dvarininkus, bet ir prieš caro valdžią. Aple sunkią valstiečių padėtį liudija, kad ir šie faktai. Lukonų dvare po reformos 12 valstiečių kle mų mokėjo po 100 rublių čišo už sklypą ir, be staty bos dienų, papildomai turėjo išvežti mėšlo vieną dešim tinel dvaro laukų, nuimti ir suvežti į klojimą žiemkenčių derlių nuo 1 dešimtines, prikrsti ir atvežti į dvarą 2 sieksnius malkų, išvežti po pusantro sieksnio akmenų, atvežti iš miško po 5 sienojus ir 30 vežimų smėlio. Tas pats buvo ir kituose dvaruose. Valstiečiams masiškai buvo atimami sklypai. Pav., jei reformos išvakarėse grafienės De-Šuazel-Buffe Mirabilio dvare buvo 65 valstiečių kle miniai sklypai, tai pagal nuostatinius raštus jų buvo tik 45. Iš valstiečių buvo atimtos geresnės pievos, ganyklos ir kt. žemė.

Netekę sklypų, "laisvieji valstiečiai" kovojo su dvar ininkais dėl žemės. Ypač ši kova įsiliepsnojo 1863 me tais ir virto atviru valstiečių sukilimu. Valstiečiai kovojo, kad jiems lygiomis su laikiniaisiais prievolininkais būtų pripažinta teisė į skirtingą žemę. Jie atsisakinėjo įsirašyti į miestiečių luomą ir apleisti užimamus sklypus. Nesu tikdavo sudaryti žemės nuomos sutarčių ir mokėti dvar ininkams čišą. Grafiene Šuazel paskelbė 22 Mirabilio dvaro valstiečių šelmas "laisvomis" ir varė juos iš skly pų. Tada minėti valstiečiai, Bernardo Spaičio iš Atada vėnų kaimo (dabar Juodpėnai) pamokyti, parašė kolek tyvinį skundą generalgubernatoriui. Bet šis skundas buvo atmestas, motyvuojant tuo, kad neva tie valstiečiai patys prašėsi juos išlaisvinti. Grafiene Šuazel atėmė iš jų visą turtą. Ji turėjo kelis dvarus ir visur taip pat pasi elgė. Valstiečiai atsisakė išsikraustyti. Jėga jie užėmė savo sklypus, nemokėjo čišo ir nevykdė jokių prievolių.

Jie išrinko iš savo tarpo "patikėtinus", kuriems pavėdė ginti visas jų teises į žemės sklypus ir sodybas. Patikėtinių grupės vyresniuju buvo išrinktas valstietis Bernardas Spaičys, kuris su kolektyvinio valstiečių skundu buvo nuvykęs į Peterburgą pas carą. Ten jam, caro rašt i-nėje, daug pažadėjo, bet nie kas nuo to nepasikeitė.

(B. d.)

Už redaktorių VI. JASINSKAS

STALINO
HELIU

4 psl. 1961 m. lapkričio 7 d.